

Dé ziekte en dé dood zijn vrienden
Zij schenkt: des noods alle kwalen.
Hij krijgt: tot het lijden van 'n goede
(groot)vader toe.
Waarna ook die mens in vrede rust
in d'eeuwigheid.

Bid voor de zielerust van
DE HEER

ANDRE VEREECKEN

**echtgenoot van Mevrouw
Germaine CLERICK**

geboren te Kalken op 17 juni 1926
en in familiekring overleden te Laarne
op 23 september 1994.

Gesterkt met het Sacrament der zieken.
Oorlogsvrijwilliger '40-'45, 1e Bataljon Pioniers.
Bestuurslid-vaandrig
Imosphinx Academy Belgium.
Drager van verschillende burgerlijke
en militaire eretekens.

Toen André vorige week maandagavond zijn vrouw, beide dochters, hun echtgenoten én vooral zijn kleinkinderen aan z'n ziekbed riep, was dat om 'afscheid' te nemen. Doch dat woord viel niet, dat beseffen we nu pas. Liever maakte hij nog 'n plannetje om op 24 september hun 45e huwelijksverjaardag te vieren. Die kaap rondde hij niet. Ofschoon het gewoon samen-zijn van z'n gezin hem immer voldoende was. Daar heeft hij voor geleefd én daar is hij in gestorven. Daarom was hij bij elk dergelijk samenzijn een gelukkig man. Daar alleen putte hij z'n moed, zijn kracht en doorzettingsvermogen, zijn vreugde, optimis-

me en levenslust uit. Dát alles strooide hij vervolgens gul rond in het ruimere familieverband, in de buurt, de kennissenkring en onder de oud-strijders. Zo was hij steeds een verademing en een feest bij elke ontmoeting. Hij putte uit een frisse en goede bron, zodat velen er zich kwamen laven. Je kon op hem aan. Hij was honkvast. Eindeloos tevreden met het eigen, praktisch zelfgebouwd, dak boven z'n hoofd en het tuintje achterin. Je kon zo denken: 'n alledaagse onopvallende brave man... Doch, ook daarin kan men groot zijn.

Zijn strijdmakkers kunnen dat bevestigen. Vooral nadat ze hem als vaandrig verkozen. Waarna ze zich onvoorwaardelijk achter hem schaalden. Want de vaandeldrager loopt voorop. Waar hij gaat, gaan ook zij. Waar hij stilhoudt, blijven zij ook staan. De vaandrig treedt bij z'n leven nooit terug. Vandaar dat het vaandel dragen een honorabele taak is, voor iemand die fierheid uitstraalt, van vast is en trouw. Maar wat nu? Nu U de vlag voor de vaandrig strijkt...

Mogen we aan allen vragen hem te blijven herinneren en voor zijn zielerust te bidden. De families Vereecken, Clerick, Slabbaert en De Graeve danken U voor de blijken van genegenheid tijdens de ziekte en voor de christelijke deelneming betoond bij het afsterven van hun familielid.

Rouwcentrum Dhooghe - De Mey, Kalken
Drukkerij Raman, Laarne